

SUNČANA VRATA

Sunčana Vrata dovode pojedinca na put Ljubavi i Mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja Svemira, od najmanjih zakonitosti sve do Presvijetlosti Vječne Vatre koja napaja Sav Beskraj.

Onosmil Zlatobor

60. OBJAVA

14. mart (ožujak) 2021

GOSPODINOVE PROPOVIJEDI

»Usporedba o Velikoj Večeri«

Luka 14, 16-24: ISUS mu reče: »Neki čovjek pripremi veliku večeru na koju pozva mnoge. Kad bijaše vrijeme večeri, posla slugusvoga da rekne uzvanicima: 'Dođite, već je sve gotovo!' Svi se, kao po dogovoru, počеше ispričavati. Prvi mu reče: 'Kupio sam njivu, moram otići da je vidim. Molim te, smatraj me ispričanim!' Drugi mu reče: 'Kupio sam pet jarmova volova, idem da ih okušam. Molim te, smatraj me ispričanim!' Teći reče: 'Oženio sam se, zato ne mogu doći!' Sluga se povratio te izvijesti o tome svoga gospodara. Nato domaćin, srdit, reče svome sluzi: 'Idi brzo na trgove i gradske ulice te dovedi ovamo: siromašne, sakate, slijepe, hrome!' I sluga mu javi: 'Gospodaru, učinjeno je što si zapovjedio, ali ima još mjesta!' Gospodar reče sluzi: 'Iziđi na putove i među ograde i natjeraj svijet da dođe da mi se napuni kuća!' Kažem vam, da ni jedan od onih koji bijahu pozvani neće okusiti moje večere.«

ISUS: »Ova usporedba vam pokazuje Moje nastojanje da osvojim čovječanstvo za Sebe i za Svoje učenje. Drugom Sam prilikom rekao da nisam došao onima koji su zdravi, već onima koji su bolesni kako bi mogli biti izliječeni. Također sam pokazao kakvi moraju biti oni koji žele pristupiti Meni i Mojem stolu, da moraju Skromnost i Poniznost biti prevladavajuće osobine onoga koji Me želi slijediti. Sljedeći stihovi ovog poglavlja dakle jasno ukazuju na to da mora onaj tko me želi slijediti svoje SRCE osloboditi svega što je od svijeta i potpuno Mi ga predati.

Stoga neka se svatko zapita, prije nego odluči da Me slijedi, ima li dovoljno snage i ustrajnosti da prizna i brani Moje učenje o Ljubavi i Vjeri pod svim uvjetima. Kao što Sam vas već mnogo puta podsjetio – slijediti Me, slušati Moje riječi i živjeti po njima ozbiljna je stvar koju ne treba shvatiti olako, jer oni koji poznaju zakon ili Moju volju i još uvijek je krše, unatoč upozorenjima svoje savjesti, odgovorni su u najstrožem smislu i stoga su grešnici. Uz to je na kraju ovog poglavlja rečeno : „Tko ima uši, neka sluša!“ Drugim riječima: neka se Moje riječi ne slušaju, a zatim odbace, nego ih treba uzeti k SRCU, dobro odvagati i postupati u skladu s njima!

Ako se sada vratimo na stvarnu usporedbu o velikoj večeri, moramo, kao i u većini slučajeva, započeti objašnjavanjem riječi kako bi se jasno pojavilo dublje značenje Moga govora. Rekao sam: "Čovjek neki priredi veliku večeru." Večera je isto što i večernji obrok. Što to označuje? Prvo moramo detaljnije protumačiti ove dvije riječi, prije nego što nastavimo sa značenjem cijele rečenice koju Sam upotrijebio u usporedbi.

Riječ 'večer' predstavlja kasni dio dana, kad se završi rad te nastupi vrijeme za odmor i oporavak preko noći do jutra. Dakle, večer je zapravo vrhunac dnevnih aktivnosti. I kako bi večer donijela odmor i zadovoljstvo, sve ono što je isplanirano ujutro mora se marljivo provoditi tijekom dana.

Očito je da je navečer čovjek koji je radio i bio aktivan tijekom cijelog dana nestrpljiv da si povrati potrošenu snagu, kako bi mogao slijedeći dan nastaviti svojim poslovima. I jer tijelo, a izravno i Duša, ono što je bilo potrošeno tijekom dana nadoknađuje hranom, dovodi tjelesna, pa i Duhovna potreba ljudi k obroku koji se, jer se uživa navečer, zove 'večernji obrok' i u tome se razlikuje od 'podnevnog obroka' koji se uživa u podne za zadovoljavanje sličnih potreba. Nakon toga ne slijedi dugi odmor i obnova snage, nego se nastavljanjem rada može opisati kao mali odmor na putu, dok večernji obrok na kraju dana poziva ne samo na odmor, već i na pregled toga što smo učinili tijekom dana, pružajući opuštanje i zadovoljstvo samo onome tko može sjesti za stol s mirnim uvjerenjem da je učinio sve što je zahtijevala dužnost ili njegova savjest.

Nakon što smo objasnili dublje značenje večernjeg obroka, prelazimo na drugo pitanje, zašto – kao što je spomenuto u usporedbi – netko pozove goste na svoj večernji obrok.

I ovdje je duhovni značaj ovog djela mjerodavan i dovodi do razumijevanja toga što Sam ovom usporedbom htio istaknuti za Svoje učenike i sve prisutne.

Poziv drugima na obrok posljedica je važne činjenice da čovjek nije samo tjelesan, već i Duhovan, te da njegov DUH i Duša ne žele biti zanemareni, iako se uglavnom bavi samo tjelesnim. To je jedan od dubokih dokaza dualnosti čovjeka, bez obzira na Božju iskru koju Sam stavio u vas. Čak i životinje imaju ovu potrebu za druženjem i samo su sretne i zadovoljne u takvom druženju.

Vaši pametni materijalisti vjeruju da cijeli svijet pokreće i potiče energija te da je izgrađen od materije – dvije stvari koje sami zapravo ne mogu objasniti. Morali bismo se samo promatrati tijekom jednostavnog obroka, kako bismo s puno većom lakoćom nego kod bilo koje druge vrste istraživanja otkrili da ima čovjek dvije strane, materijalnu i Duhovnu, od kojih se svaka može osjećati dobro i zdravo samo kad međusobno surađuju. Uvjerit ćete se da je hrana korisna samo kad udružena s Duhovnom hranom, s ljubavlju, odgovara obojici glavnih sastojaka čovjeka.

Ova nesvjesna želja unositi Duhovnu hranu razlog je zašto većina ljudi radije večera u društvu nego u samoći, zašto žele pozvati druge na obrok i zašto se obitelj druži za stolom za ručak i večeru. Da se ta potreba za ugodnim druženjem može izroditi u krajnost i da može netko trovanjem potpuno zaboraviti ili čak izgubiti Duhovno ja, to nije stvar ovog razmatranja, jer govorim samo o ljudima kod kojih Duhovno prevladava nad tjelesnim. Zato ćemo preskočiti oba ova često ponavljajuća slučaja kada čovjek koji je stvoren kao Duhovno biće tone duboko ispod životinje, unatoč višoj svrsi.

Sad smo objasnili večernji obrok, kako i razlog poziva, i možemo si u nastavku pobliže pogledati usporedbu, kao Sam je pružao Svojim učenicima i farizejima. U prethodnim stihovima ovog poglavlja pokazao Sam vam kako Sam htio farizejima i plemićima dati naslutiti da je Poniznost – a ne oholost – čovjeku u čast. Spomenuo Sam da je bolje da pozvani gost sjedne na najudaljeniji kraj stola nego da riskira sramotu zbog prigovora. Rekao Sam im: „Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen!“ Drugim riječima: ne dopustite da vaše samoljublje prosuđuje vaše moralno-Duhovne vrijednosti, već pričekajte sud mudrijih i uzvišenijih ljudi. Na taj način izbjegavate optužbe i prigovore; jer je onome, tko sam sudi na ovaj način, već suđeno.

Kad Sam im rekao da čovjek koji poziva ljude treba taj poziv udružiti s činom Bratske Ljubavi, namjeravao Sam ih podsjetiti da čovjek uvijek treba biti svjestan svoje velike plemenitosti u svakom djelu, čak i u najmanjem.

Dakle, rekao Sam im: ne obvezujte druge da vam uzvrate vaše ljubazno djelo; jer ako vam se otplati, učinak vaših dobrih djela nestaje, kao da nikad nisu bila učinjena. Stoga, ponašajte se na takav način – čak i kad dobijete samo nezahvalnost – da vam primatelj dobrog djela nikad neće moći uzvratiti ili se vam može odužiti samo u najmanjoj mogućoj mjeri. Time pokazujete da slijedite viša načela, a ne samo svjetovne koristi.

Svrha poziva, kako je opisano u prilici gdje je svaki pozvani gost našao izgovor za ispriku, jest pokazati Mojim slušateljima koliko se malo zahvalnosti i poštovanja može očekivati kada se dobrota i ljubaznost troše za one koji ih ne trebaju. Tako je onaj koji je pripremao slavlje, kako ga ne bi priredio uzalud, bio prisiljen poslati svoje sluge na ulice, okupljajući sve siromahe i hrome i žedne kao goste za svoju gozbu, da ne bi propala.

U ovom slučaju gospodar kuće nije učinio dobrotu prema svome bližnjemu, jer izvorno nije namjeravao imati takve goste za svojim stolom, već je bio u to prisiljen. Ali to će ga naučiti da u budućnosti više naglašava Duhovno stanje ljudi i da ne sudi o svom bližnjemu prema njegovom svjetovnom posjedu. Ovo i još više može se protumačiti iz ovog poglavlja, jer je svaka riječ iz Mojih usta Beskonačna u svom značenju. Ali okrenimo se sada tumačenju, kako se ova prilika uklapa u sadašnje vrijeme ili čovječanstvo kao takvo, tako da možete od nje proizvoditi trajnu korist.

Velika večera koju ću uskoro pripremiti za čovječanstvo može se objasniti iz već rečenog. Pozivam, i to već dugo, čitavo čovječanstvo na ovaj večernji obrok uz koji mogu biti nakon završenog rada zadovoljni postignutim i radovati se svom ispunjenom životu i nakon duhovnog odmora s povjerenjem suočiti se s na novo započetim jutrom nikad završenog dana.

Kako se gospodar ponašao tom prilikom, tako sam se i Ja ponašao. Prezauzeti svojim svjetovnim poslovima, većina ljudi se ispričava i odbija ili izbjegava Moj stol, gdje će biti poslužen Moj Nebeski Kruh Ljubavi, Poniznosti, Blagosti i Bezuvjetnog Povjerenja. I zašto? Jer su se cijeli život predavali upravo suprotnom.

Tako ću također morati poslati Svoje sluge, koji su Mi ostali vjerni, u svijet da pronađu goste za Moj stol među siromašnima, osakaćenima i hromima, koji su tijekom života imali dovoljno prilika vježbati za svoju Braću, ako ne Ljubav, barem Strpljivost i Ljubaznost. Zahvaljujući činjenici da su posjedovali

samo nekoliko dobrih stvari svijeta ili uopće ništa, postali su Strpljiviji i Voljniji i uživaju u hrani na Mom stolu, jer u njihovim tjelesnim i Duhovnim patnjama ovaj večernji obrok na kraju njihovog teškog života znači barem kraj svih njihovih patnji i nestašica.

“Hromi” i “osakaćeni” također se može odnositi na Duhovni život Duše, jer su oni bili puno više duhovno osakaćeni nego tjelesno. I njima će se pomoći, jer ove Duše – zanemarene, ali ne i pokvarene – lakše prihvate čistu, istinsku, Duhovnu hranu od onih koje u svojoj nadutosti zamišljaju da su prosvijetljene i vjeruju da im ne treba pouka. Na Mojoj večeri bivat će im baš kao Židovima, kojima sam jednom rekao da će im Moja riječ, jer je nisu htjeli prihvatiti, biti oduzeta i dana poganima.

Tako će i Velika večera prije Moga dolaska odvojiti dostojne od nedostojnih. Za prve će put do Mene biti znatno skraćen, dok će drugi biti dugo odbaćeni i prepušteni sami sebi dok ne svane njihovo jutro. I tek tada će marljivo raditi preko dana, pateći i trpeći, nakon dugog prolaza vremena – tek tada će biti moguća večera i za njih.

Večera koju Sam prije Moga odlaska podijelio sa Svojim učenicima ima isto značenje kao što je opisano u tumačenju ove usporedbe.

Tijekom Svog života na zemlji pozvao Sam čitav židovski narod, pogane i svakoga koji bi Me bio u stanju slušati. Međutim, većina se ispričala, a Ja Sam ostao samo sa slabima i zanemarenima, koji su, iako ne sa zemaljskim dobrima, bili blagoslovljeni Duhovnim bogatstvom i bili su sposobniji nositi Moj kruh, Moje učenje u svijet.

Slična je situacija i danas. Do sada nijedan sudac ili istaknuti čovjek nije bio spreman doći za Moj stol gdje bi mu mogao poslužiti hranu velikog Duhovnog svijeta. Svi su Mi okrenuli leđa i samo oni koji su pretrpjeli velike nevolje i koji su manje-više napušteni od svijeta su oni koji slušaju Moju riječ. Iz njihovih ću redova formirati Moju radnu skupinu, koja će za Mene tražiti na cestama i iza ograda one koji su još osakaćeniji i siromašniji. Takve ljude je lakše dobiti za Nebesko Kraljevstvo. Lakše ih je voditi u dječjem ponašanju i vjerovanju u Mene, jer se tijekom njihovog života u njih nikada nije probudila nadutost koja se obično nalazi u onima koji su stekli položaj sa svjetskim bogatstvom, misleći da mogu poreći Duhovnost ili djelovati u potpunosti bez nje.

I vi primajte ovaj primjer i usporedbu iz Mojih godina podučavanja kao nagovještaj da bi, kao prvo, trebali dati Duhovni pečat svakom vašem djelu, a kao drugo, da samo Ljubavlju, Poniznošću i Strpljenjem možete potaknuti Povjerenje i Vjeru. Pobrinite se da vam Mir i Zadovoljstvo omogućе uživanje u vašoj večeri i da ne budete morali sa strahom i tjeskobom čekati zoru velikog jutra Vječnog Kraljevstva Ljubavi kada se završe dani vašeg života i suočite se sa sudnjim danom. Zato djelujte svaki dan kao da već danas napuštate zemlju. Svake noći pitajte svoju savjest: „Bi li bilo pripremljen, kad me MILOSRDNI OTAC, Moj Bog, pozove na Svoju večeru?“ – Samo na taj način možete polako, ali sigurno, svakodnevno napredovati u izgradnji svoje Duhovne kuće, da bi ona mogla postati, kao što izvana tako i unutra, kuća Duše koju sam oplemenio Svojom Božjom iskrom, da biste jednoga dana bili dostojni i prihvatljivi za naslov Moga djeteta, djeteta Gospodara Svega Stvorenog.

Vidjeti možete kako vam svakim tekstom, svakim stihom pomažem poduhoviti i oplemeniti vaše unutarnje biće, kako biste Mi mogli poslužiti kao dobar alat u postizanju višeg cilja koji Sam imao s

vama na umu, kad Sam vas prije svih drugih usrećio neposrednom poukom da Bih vas izobrazio za Svoju svrhu i za veliko Kraljevstvo Duhova.

Imajte to na umu! Ne mogu ponavljati dovoljno često: ustrajte do kraja! I kraj će pokazati da Moje Riječi nisu prolazne, nego su te Riječi Vječne, kao što Sam i Ja uvijek Bio, Jesam i Budem! Amen.«

Gottfried Mayerhoffer: Gospodinove propovijedi (str. 187 – 194)